

Vlaams
Parlement

stuk **1429** (2011-2012) – Nr. 1
ingediend op 13 januari 2012 (2011-2012)

Gedachtewisseling

over het Vlaams actieplan voor de varkenshouderij

Verslag

namens de Commissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
uitgebracht door de heer Jurgen Vanlerberghe

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Jos De Meyer.

Vaste leden:

de heren Lode Ceysens, Jos De Meyer, mevrouw Tinne Rombouts, de heer Jan Verfaillie;
mevrouw Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, de heer Stefaan Sintobin, mevrouw Linda Vissers;
de heren Karlos Callens, Marc Vanden Bussche;
mevrouw Els Robeyns, de heer Jurgen Vanlerberghe;
de heer Mark Demesmaeker, mevrouw Tine Eerlingen;
de heer Peter Reekmans;
de heer Dirk Peeters

Plaatsvervangers:

de heren Robrecht Bothuyne, Jan Durnez, Marc Van de Vijver, Johan Verstreken;
de heren Pieter Huybrechts, Chris Janssens, mevrouw Marleen Van den Eynde;
mevrouw Lydia Peeters, de heer Bart Tommelein;
de heren Marcel Logist, Bart Martens;
de heer Matthias Diependaele, mevrouw Danielle Godderis-T'Jonck;
mevrouw Patricia De Waele;
de heer Hermes Sanctorum.

INHOUD

1. Toelichting door minister-president Kris Peeters.....	4
1.1. Inleiding	4
1.2. Dialoogdagen	4
1.3. Het belang van de varkenssector.....	5
1.4. Het Vlaams actieplan voor de varkenshouderij.....	7
2. Bespreking.....	9
2.1. Interventies van de leden	9
2.2. Antwoorden van de minister-president	11

Op 14 december 2011 besprak de Commissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid het Vlaams actieplan voor de varkenshouderij, met de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid.

1. Toelichting door minister-president Kris Peeters

1.1. Inleiding

Minister-president *Kris Peeters* schetst dat een jaar geleden de varkenssector nog in een diepe crisis zat. De combinatie van hoge voederkosten en lage afzetprijzen had de varkenssector in een structureel gevaarlijke situatie gebracht, die begin 2011 nog verergerd werd door de dioxinecrisis in Duitsland. Actie was nodig volgens de minister-president, en hij onderstreept dat hij ook actie ondernomen heeft.

Op Europees niveau werd, met succes, blijvend aangedrongen op de openstelling van het systeem van private opslag. Een Europees antwoord was absoluut noodzakelijk, want het is geen probleem van Vlaanderen alleen. Dat bleek ook uit de Europese reflectiedag die op 3 december 2010 in het Vlaams Parlement werd georganiseerd in het kader van het Belgische voorzitterschap van de Europese Unie.

Maar ook op Vlaams niveau werd actie ondernomen. Er werden een aantal kortetermijnmaatregelen genomen, zoals overbruggingskredieten, uitstel van aflossing, kredietherschikkingen en vervroegde uitbetaling van VLIF-steun (Vlaams Landbouwinvesteringsfonds).

Tegelijk was de minister-president ervan overtuigd dat een structurele oplossing op langere termijn moest worden gezocht. Samen met de varkenssector werd dit aangepakt tijdens dialoogdagen.

1.2. Dialoogdagen

De minister-president overloopt de zes dialoogdagen:

Economische aspecten van de varkenshouderij	30 januari 2011
Economische aspecten van voeders	23 februari 2011
Marktstrategieën: afzet, kwaliteit en labelling	23 maart 2011
Rentabiliteit op het varkensbedrijf	6 april 2011
Marktstrategieën (vervolg)	27 april 2011
Toekomst van de zeugenhouderij en bespreking van strategienota Boerenbond	22 juni 2011

Daarnaast werd met de sector in het najaar van 2011 nog een aparte gespreksronde georganiseerd over het actieplan zelf.

De minister-president beseftte van bij de aanvang dat het niet gemakkelijk zou zijn om in crisissituaties de acute problemen even opzij te zetten om na te denken over de toekomst op langere termijn. Maar dat is wel goed gelukt en alle organisaties uit de varkenskolom hebben op een positieve manier meegewerkt aan het plan.

De minister-president stipt ook aan dat de prijzen de afgelopen maanden opnieuw gestegen zijn, waardoor de sector toch weer iets meer zuurstof heeft. De 'normale' seizoens terugval van de prijzen op het einde van het jaar, doet zich in 2011 niet voor. Bovendien beginnen ook de voederprijzen stilaan te dalen.

Het Vlaams actieplan voor de varkenshouderij bevat een beschrijving van de aanpak van de dialoogdagen, de achtergrondgegevens die werden gebruikt om de discussies te voeden tijdens de dialoogdagen, de verslagen van de dialoogdagen en het actieplan zelf dat eruit voortgevloeid is.

1.3. Het belang van de varkenssector

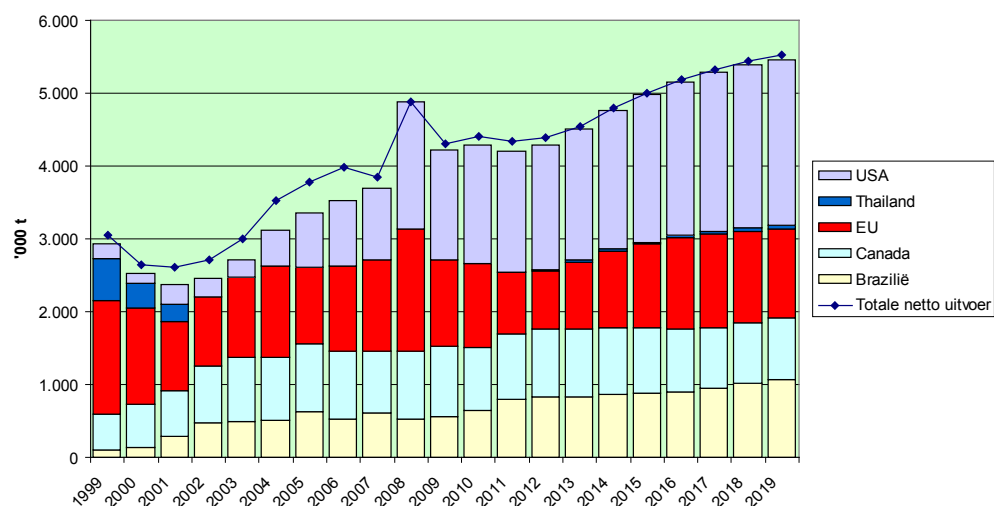
1.3.1. De varkenssector op wereldniveau

De minister-president licht toe dat varkensvlees de belangrijkste vleessoort op wereldniveau is, met een productie van 105 miljoen ton per jaar. China is de grootste producent met een marktaandeel van 45 percent, maar produceert enkel voor de binnenlandse markt. De EU is de tweede producent, met een marktaandeel van 21 percent. De Verenigde Staten hebben een marktaandeel van 10 percent. België staat in voor ongeveer 1 percent van de totale wereldproductie. Gezien de beperkte omvang van ons land is dat volgens de minister-president geen onaardig cijfer.

1.3.2. Uitvoerders

Aan de hand van onderstaande grafiek schetst de minister-president het belang van de diverse uitvoerders.

Netto uitvoerders van varkensvlees, '000 ton, 1999-2019

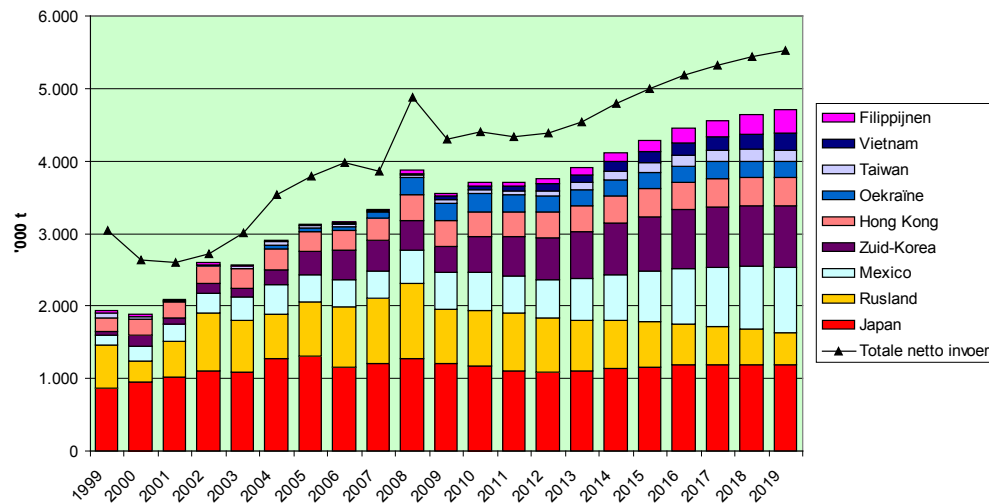

De Verenigde Staten zijn de belangrijkste exporteur, gevolgd door de Europese Unie.

1.3.3. Invoerders

Aan de hand van onderstaande grafiek schetst de minister-president het belang van de diverse invoerders.

Netto invoerders van varkensvlees, '000 ton, 1999 - 2019

Aziatische landen zijn belangrijke importeurs, vooral Zuid-Korea en Japan. Verwacht wordt dat de volgende jaren de grootste groeipolen wat betreft de invoer van varkensvlees zich zullen blijven situeren in Azië.

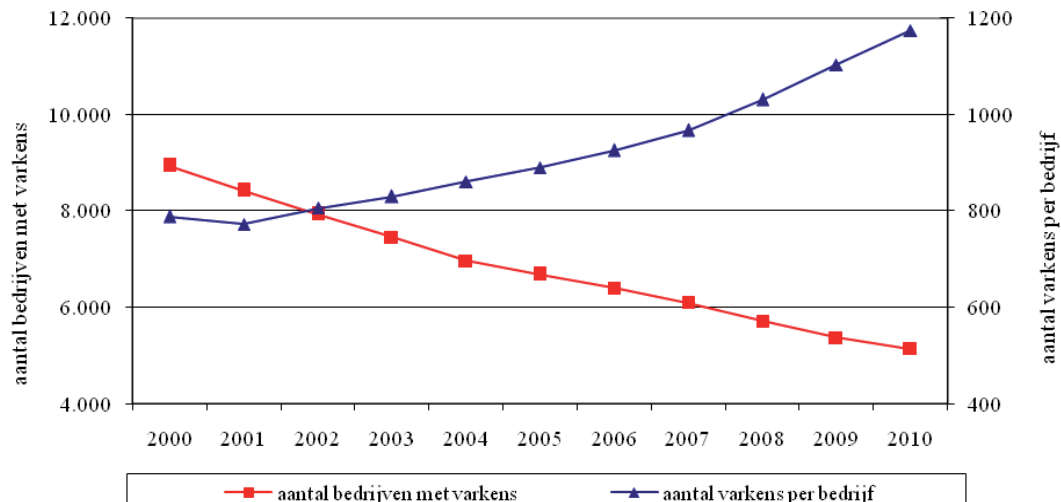
1.3.4. De varkenssector in Vlaanderen

De varkenssector is een van de belangrijkste sectoren van de Vlaamse land- en tuinbouw. Met bijna 60 percent van de totale productiewaarde is de veeteelt de belangrijkste sector binnen de Vlaamse land- en tuinbouw en de varkenshouderij maakt bijna de helft uit van de Vlaamse veeteelt. Volgens de mei-enquête van 2010 zijn er in België 6,5 miljoen varkens (6.429.566). 94 percent van deze varkensstapel bevindt zich in Vlaanderen.

Er zijn momenteel zowat 5000 varkensbedrijven in Vlaanderen. Het aantal varkenshouders vertoont de laatste 10 jaar een continu dalende tendens. Het aantal varkens is minder sterk gekrompen, zodat het gemiddelde aantal varkens per bedrijf steeg van 789 in 2000 tot 1174 in 2010.

Die evolutie illustreert de minister-president met onderstaande grafiek:

Evolutie van het aantal bedrijven met varkens en het gemiddelde aantal varkens per bedrijf, 2000-2010

In 2010 zijn er in België 11,9 miljoen varkens geslacht, met een geslacht gewicht van 1.129.063 ton. In de Europese Unie werden datzelfde jaar ongeveer 250 miljoen varkens geslacht, wat inhoudt dat de Belgische varkensproductie goed is voor zo'n 5 percent van het totaal aantal slachtingen in Europa.

De handelsbalans van varkensvlees voor België in 2010 vertoont een overschot. In totaal heeft de export een waarde van ongeveer 1,8 miljard euro en een positief handelssaldo van 1,2 miljard euro. Dat is in grote mate te danken aan de omvangrijke uitvoer van vers vlees. De meeste handel (91 percent) gebeurt met landen van de Europese Unie.

1.4. *Het Vlaams actieplan voor de varkenshouderij*

Het actieplan bevat in totaal 22 acties die over vier pijlers zijn verdeeld. Voor elke actie is een trekker en de timing aangeduid, schetst de minister-president.

De eerste pijler houdt maatregelen in om de transparantie in de sector te verbeteren.

Om de bedrijfsvoering te kunnen optimaliseren, moet de varkenshouder zicht kunnen hebben op de productiefactoren, de kwaliteit van zijn product, en op de manier waarop het product vermarkt en betaald wordt. Door op de website van het beleidsdomein Landbouw en Visserij de meest actuele gegevens over de prijs van varkens en het aantal slachtingen wekelijks te publiceren op vrijdag, werd in dat verband al een belangrijke stap vooruit gezet.

Het herijken van de toestellen die in de slachthuizen het aandeel mager vlees bepalen en de snellere communicatie van die gegevens aan varkenshouders, biedt de varkenshouder sneller en beter inzicht in de kwaliteit van zijn geslachte varkens. Maar ook de afspraken tussen de veevoederbedrijven en de financiële instellingen in verband met leverancierskredieten zullen bijdragen tot grotere transparantie in de sector.

De dialoogdagen hebben ook aan het licht gebracht dat er nood is aan objectieve Vlaamse gegevens om investeringen en de rentabiliteit binnen de varkenssector te evalueren, merkt de minister-president op. Te vaak moeten varkenshouders zich baseren op voorlichting van commerciële partners. De brochure 'Vlaamse bedrijfseconomische richtwaarden voor de varkenshouderij' bevat betrouwbare, objectieve en actuele gegevens die gebruikt kun-

nen worden voor het opstellen van berekeningen, bedrijfsevaluaties en begrotingen. De brochure is daarmee een onmisbaar instrument bij belangrijke bedrijfsbeslissingen. Deze publicatie – waarvoor heel veel belangstelling bestaat –, zal regelmatig geactualiseerd worden en vanaf nu ook gebruikt worden in de voorlichting.

De tweede pijler van het actieplan focust op de verbetering van de afzet en de kwaliteit. Export, producenten- en interbrancheorganisaties en promotie komen daarbij aan bod.

Dat de Vlaamse varkenshouderij op het vlak van kwaliteit goed scoort, is te danken aan het feit dat in de fokkerij vooral gewerkt wordt met Piètrain-beren. Dat zorgt voor beter geconformeerde en magerdere varkens, met een zeer hoog slachtrendement. Deze unieke eigenschappen van wat we misschien wel het ‘Vlaamse varken’ kunnen noemen, wil de minister-president samen met de sector bestendigen en beter in de markt zetten. Daarom bevat het actieplan, op uitdrukkelijke vraag van de sector, maatregelen om de Piètrain-stapel kwalitatief en kwantitatief optimaal in stand te houden. De minister-president heeft beslist om de komende twee jaar een premie uit te trekken van 100 euro per fokzeug van het Piètrain-ras. De kostprijs van deze maatregel bedraagt ongeveer 100.000 euro per jaar.

De derde pijler van het actieplan is onderzoek. In de komende maanden zal een nieuw onderzoekscomplex voor de varkenshouderij worden gebouwd bij het ILVO (Instituut voor Landbouw- en Visserijonderzoek), waarvan de kostprijs op 2 miljoen euro wordt geraamd.

Het is de bedoeling om diverse partners te betrekken bij deze investering. Zo zullen de Universiteit Gent, de Hogeschool Gent en de Vlaamse Varkensstamboekvereniging participeren. Er worden ook extra budgettaire middelen – jaarlijks 140.000 euro – uitgetrokken om de werking van het Praktijkcentrum Varkens te versterken. Dit praktijkcentrum is het samenwerkingsverband van alle instellingen die in Vlaanderen actief zijn op het vlak van praktijkonderzoek in de varkenshouderij. Met de extra middelen moet het praktijkcentrum nog meer zijn rol van coördinatiepunt kunnen vervullen. Alle onderzoeksvragen worden er verzameld en de oplossingen die het onderzoek aanreikt, kunnen vanuit het praktijkcentrum aan de sector worden doorgegeven.

Het onderzoek in verband met de castratieproblematiek loopt op zijn einde. In de loop van 2012 zal de minister-president een actieplan uitwerken om de varkenshouders aan te moedigen om de onderzochte alternatieven toe te passen in de bedrijfsvoering.

In de vierde pijler van het actieplan wordt een flankerend beleid uitgetekend, onder andere bij de toepassing van de verstrengde mestwetgeving. Binnen deze pijler ligt ook een belangrijke kiem voor verdere dialoog, in de vorm van de actie ‘structurele heroriëntering van de sector’.

De minister-president wijst erop dat het actieplan geen eindpunt is, maar een begin. Het gesprek tussen de overheid en de sector zal voortgezet worden. De varkenssector moet immers ook in de toekomst binnen de Vlaamse land- en tuinbouw de sterkhouders blijven. Maar ook de sector zelf heeft al aangetoond bereid te zijn om mee te werken aan de toekomst van de Vlaamse varkenshouderij. Het actieplan bevat daarom niet alleen acties die de overheid op zich zal nemen, maar ook een aantal engagementen die de sector zelf wil aangaan.

Dat de producenten nog geloof hebben in de toekomst van de varkenshouderij in Vlaanderen, blijkt overigens ook uit de cijfers van het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds, maakt de minister-president duidelijk. Sinds 2007 is er een sterke stijging in het totaal investeringsvolume, in het gemiddeld investeringsvolume per dossier en in het aantal dos-

siers. Voor 2011 bedraagt het investeringsbedrag meer dan 105 miljoen euro voor deze sector. Het gros daarvan gaat naar milieu-investeringen, onder andere ammoniakemissie-arme stallen. Het valt ook op dat de investeringen in dierenwelzijn dit jaar vertienvoudigd zijn in vergelijking met vorig jaar. Dat heeft natuurlijk alles te maken met de nakende verplichting voor de groepshuisvesting van zeugen.

De minister-president besluit dat de Vlaamse Regering onverkort blijft geloven in een toekomst voor de Vlaamse varkenshouderij. Door nog meer de kaart te trekken van kwaliteit, innovatie, duurzaamheid en professionalisme, is de Vlaamse varkenshouderij op de goede weg en door samen met de sector te zorgen voor een gedegen omkadering kan de sector versterkt uit deze moeilijke periode komen.

2. Bespreking

2.1. Interventies van de leden

De heer *Jan Verfaillie* stelt vooreerst dat het overduidelijk is dat de varkenssector geconfronteerd wordt met een aantal moeilijkheden. Het actieplan van de minister-president is daar een reactie op.

Zoals de minister-president al aanhaalde, is het actieplan een begin- en geen eindpunt, aldus de spreker. Het is nu aan de minister-president om de doelstellingen uit het actieplan ook te verwezenlijken.

Uit de cijfers blijkt volgens de heer Verfaillie dat het aantal varkenshouders de voorbije tien jaar zowat is gehalveerd tot 5000. Maar per varkenshouder worden meer varkens gehouden. Het actieplan benadrukt dat de varkenshouderij, met een eindproductiewaarde van 1,3 miljard euro, voor Vlaanderen een heel belangrijke economische sector blijft.

Onder meer naar aanleiding van diverse besprekingen en vragen om uitleg in deze commissie, heeft de minister-president een aantal dialoogdagen georganiseerd, om de pijnpunten te inventariseren en mogelijke oplossingen te formuleren, schetst de heer Verfaillie.

Tijdens het werkbezoek van de commissie aan de Anuga-voedingsbeurs in Keulen op 10 en 11 oktober 2011 werd aan de commissie toegelicht dat de verwerkingskost van varkensvlees in Duitsland veel lager ligt dan bij ons, wat vooral te maken heeft met de loonkost. Dat betekent volgens de heer Verfaillie dat Duitsland een concurrentievoordeel heeft, maar het Vlaamse varkensvlees heeft nog altijd de goede kwaliteit als pluspunt.

Het actieplan werd volgens het lid over het algemeen positief onthaald door de landbouworganisaties. De CD&V-fractie steunt het actieplan volmondig en hoopt dat de minister-president ook de concrete acties kan uitwerken.

De heer Verfaillie schetst het actieplan dat bestaat uit 22 acties, verdeeld in vier pijlers: verbeteren van de transparantie, bevorderen van afzet en kwaliteit, investeren in onderzoek en kennis, en diverse acties. De spreker besluit dat hij zeer tevreden is met het actieplan en enthousiast de uitwerking van de concrete acties zal volgen. Ook al zijn er aan de problematiek ook Europese en mondiale aspecten verbonden, de heer Verfaillie is ervan overtuigd dat met het actieplan een aantal stappen in de goede richting worden gezet.

Volgens mevrouw *Els Robeyns* is, naast het plan op zich, natuurlijk ook de uitvoering van het actieplan belangrijk. Bij de opvolging van die uitvoering wil het lid zeker haar rol spelen.

Voor de rentabiliteit van de sector is het volgens mevrouw Robeyns ook van belang dat rekening wordt gehouden met de stijging van de energie- en voederprijzen.

De minister-president wil voor het slachten werken met een code van goede praktijk. Mevrouw Robeyns informeert of codes van goede praktijk ook een ruimere toepassing kunnen krijgen.

In het Strategisch Plan Biologische Landbouw zal bijzondere aandacht besteed worden aan de varkenssector. In bijna alle sectoren neemt de productie van bioproducten toe, behalve in de varkenssector. Heeft de minister-president daar een verklaring voor?

De korte keten is volgens het lid eveneens een belangrijk aspect. Welke actiemogelijkheden ziet de minister-president daar voor de varkenshouderij?

Duurzaamheid is volgens mevrouw Robeyns heel belangrijk en moet meer zijn dan enkel promotiecampagnes. Ook duurzaam materialenbeheer – fosfaten uit mest of eiwitten uit biomassa – is een belangrijk aspect van duurzaamheid, en ook daar is een rol weggelegd voor het actieplan voor de varkenshouderij. Dat is ook het geval bij de opmaak van het nieuwe klimaatbeleidsplan, stipt het lid aan.

Tot slot informeert mevrouw Robeyns wat de doelstelling om de structuur in de sector te verbeteren, omvat.

De heer *Dirk Peeters* is tevreden dat het actieplan voor de varkenshouderij er is. Zijn opmerkingen zijn niet gericht tegen het actieplan, maar hebben betrekking op de houding die wordt aangenomen tegenover de problemen die zich aandienen.

Het actieplan met de vier pijlers is een belangrijke bijdrage. Maar de spreker blijft erbij dat, als er zich in een sector van dergelijke omvang problemen voordoen, de vraag moet worden gesteld of blijvend ingezet moet worden op groei. In het actieplan wordt meer ingezet op kwaliteit, wat de heer Peeters ondersteunt. Het lid is ook van mening dat de sector behouden moet worden, maar hij kan zich niet vinden in het streven naar schaalvergroting en productieverhoging. Daar is ook een belangrijk ecologisch aspect aan verbonden, en de spreker wijst op de klimaatproblematiek en duurzaamheid. De heer Peeters schetst, verwijzend naar een uitspraak van professor Vermeersch, dat de planeet te klein is om alle varkens te kweken op het moment dat alle Chinezen varkensvlees zouden willen eten. Vanuit die achtergrond wil het lid een duurzaam traject uitzetten voor het behoud van de sector. Nu wordt ongebreideld ingezet op groei, in concurrentie met andere Europese landen.

Binnen de vier pijlers van het actieplan zijn de aspecten klimaat en duurzaamheid in een internationaal perspectief niet aanwezig, merkt de heer Peeters op. Een meer toekomst-gerichte visie op duurzaamheid en de klimaatproblematiek ontbreken dus volgens het lid.

Mevrouw *Tine Eerlingen* stelt dat de vier pijlers van het actieplan de punten omvatten waarop ingezet moet worden. De spreker wijst in het bijzonder op de acties rond behoud en verbetering van de kwaliteit en op onderzoek in dat kader. Het lid benadrukt het belang van kennis om de sector nog te verbeteren.

Mevrouw Eerlingen informeert ook wanneer een evaluatie van het actieplan voorzien is, en of die ook in de commissie behandeld kan worden.

De heer *Stefaan Sintobin* is van mening dat het een goede zaak zou zijn voor de sector als alle voorgenomen acties gerealiseerd worden. Alle actoren en ook deze commissie – op de kritische noot van de heer Peeters na – hebben de betrachting om de varkenssector opnieuw perspectieven te bieden, stelt het lid.

Volgens de spreker is het een goed plan, ook al is niet iedereen altijd even enthousiast. De heer Sintobin wil graag de vertolker zijn van die kritische opmerkingen uit de sector.

De minister-president stipte aan dat Vlaanderen de prijzen niet kan bepalen, maar de evolutie van de prijszetting door de grootdistributie de voorbije jaren is volgens de heer Sintobin negatief. Het kwaliteitsproduct varkensvlees wordt, door allerlei prijsacties, eigenlijk gedegradeerd, waardoor een negatief imago kan ontstaan. De spreker vraagt of via overleg met de grootdistributie afspraken mogelijk zijn.

De heer *Jos De Meyer* beaamt de stelling van de minister-president dat er licht gloort aan het einde van de tunnel, maar de putten van de voorbije jaren moeten natuurlijk nog worden gevuld.

De spreker duidt drie elementen uit het actieplan aan die hij als heel belangrijk ervaart: meer marktmacht voor de producenten, de specifieke kenmerken van het Vlaamse varken promoten en het praktijkgericht onderzoek stimuleren.

De heer De Meyer gaat nog in op de loonkost in Duitsland voor de verwerking van het varkensvlees. In Vlaanderen bedraagt de gemiddelde loonkost in slachthuizen 25 euro per uur, terwijl dat in Duitsland 15 euro is. Maar in Duitsland is het zelfs mogelijk dat Oost-Europeanen werken aan 5 euro per uur. Dat is volgens het lid een concurrentienadeel voor Vlaanderen. De heer De Meyer vraagt of dit ook op de Europese Ministerraad Landbouw besproken kan worden.

2.2. Antwoorden van de minister-president

Minister-president *Kris Peeters* wijst op het belang dat er nu een actieplan is, dat samen met de sector werd opgesteld. De acties moeten nog verder uitgewerkt worden, maar de minister-president stipt wel aan dat al engagementen, ook budgettair, werden genomen.

De problematiek van de loonkost voor de Duitse slachthuizen is niet nieuw, stelt de minister-president. Dat probleem oplossen, is natuurlijk niet eenvoudig, want indertijd heeft kanselier Schröder een aantal beslissingen genomen over de minimumlonen, die kaderen binnen een bikkelharte concurrentie. Vlaanderen heeft, gelet op de federale bevoegdheid over de loonkost, daar geen impact op. In de mate van het mogelijke zal de minister-president daar ook op Europees niveau de nodige aandacht op vestigen.

De minister-president wijst erop dat hij al een aantal concrete maatregelen heeft toegelicht die uitvoering geven aan het actieplan. De energie- en voederprijzen moeten van zeer nabij opgevolgd worden. Maar er gebeuren heel wat investeringen om de energiekost te verminderen, stipt hij aan.

Wat de codes van goede praktijk betreft, zal alles stap per stap bekeken worden, maar het is volgens de minister-president niet evident om die met de steun van de hele sector verder uit te breiden.

Wat de biovarkenshouderij betreft, is vooral de oppervlakte een probleem, maakt de minister-president duidelijk. Voor biovarkens is een grotere oppervlakte nodig, wat niet altijd mogelijk is. Ook voor de korte keten zullen binnenkort nog initiatieven worden genomen, ook voor de varkenssector.

De minister-president wijst nogmaals op de investeringen die in de varkenssector gebeuren op het vlak van duurzaamheid, en verwijst bijvoorbeeld naar ammoniakemissiearme stallen en dierenwelzijn. Deze initiatieven moeten onverkort voortgezet worden.

Het aantal varkens in Vlaanderen is gedaald, beklemtoont de minister-president. In 1999 waren er bijna 7,5 miljoen varkens, terwijl er dat in 2009 minder dan 6 miljoen waren. Bovendien moet Vlaanderen zich richten op kwaliteit en minder op kwantiteit als het de bedoeling is om de sector duurzaam te maken, schetst de minister-president. De schaalvergroting van de varkenshouderij heeft te maken met de investeringen voor onder meer dierenwelzijn. Om de rentabiliteit te verzekeren, is een grotere productie nodig.

De minister-president stipt aan dat er natuurlijk voldoende tijd moet zijn om het actieplan verder uit te werken, maar jaarlijks evalueren, lijkt aangewezen.

De minister-president heeft geen probleem met eventuele kritische bemerkingen uit de sector, want alle organisaties hebben de kans gekregen om mee te werken aan het actieplan.

De problematiek van de prijszetting is reëel volgens de minister-president. De consument herkent onvoldoende de kwaliteit van het Vlaamse varkensvlees en wil daar dan ook niet voor betalen. Er werden op federaal niveau al initiatieven genomen, maar het is afwachten wat de plannen zijn van de nieuwe federale ministers. De minister-president is van mening dat de tot nu toe genomen federale maatregelen niet echt tot resultaten hebben geleid.

Tot slot gaat de minister-president nog in op de stelling van professor Vermeersch, die aangehaald werd door de heer Peeters, namelijk dat er op deze planeet te weinig plaats is om alle varkens te produceren als alle Chinezen varkensvlees zouden consumeren. Er zijn argumenten voor deze stelling, maar de minister-president behoedt zich ervoor om de stelling in te nemen dat we de Chinezen zouden moeten verbieden om varkensvlees te eten. Gezonde voeding is voor iedereen de basis, met een goede verhouding wat de vleesconsumptie betreft. Als de Westerse wereld op dat vlak verdere stappen zet, gaan we in de goede richting, rondt de minister-president zijn betoog af.

Jos DE MEYER,
voorzitter

Jurgen VANLERBERGHE,
verslaggever